

XLII.

Erklæring

over

Forflag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa Sjælland.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 9de Marts 1875).

Landstinget har i de omstridte Punkter, med Undtagelse af eet, ført nærværende Lovforflag tilbage til den Skikkelse, hvori det forelaa efter Regjeringens Udkaft i Forbindelse med Indenrigsministerens senere Ændringsforflag. Da de forskellige Anlæg og Anskaffelser, som omhandles i Lovforflaget, ikke staa i organisk Forbindelse med hverandre, maa Udvalgets Flertal under disse Omstændigheder, tilraade saavidt mulig at ubelade af Lovforflaget de Punkter, om hvilke der ikke er opnaaet Enighed mellem de tvende Æhing.

Med Hensyn til de i § 1 omhandlede Anlæg har Landstinget tiltraadt den til Havnbanen knyttede Betingelse, at Kjøbenhavns Kommune uden Beberlag afgiver den paa Stadens Grund liggende Del af den tidligere Jernbaneanlægning. Om Dobbeltsporet mellem Hellerup og Klampenborg har der ikke været Meningsforskjel. Derimod har Landstinget ikke blot udstemt den Bestemmelse, at Koncession paa en Jernbane fra den østlige Del af Kjøbenhavn til Hellerup kun maatte gives, saafremt Anlægget af en Jernbane til Hørsholm var sikret, men tillige udstemt selve Hørsholmsholmsbanen under begge Former. Da man fremdeles maa holde paa, at den eneste bekvemme Afgang til det østlige Kjøbenhavn kun overlades det sjællandske Jernbaneselskab under den anførte Betingelse, foreslaar man efter denne Beslutning af Landstinget ogsaa at udelade Bestemmelserne om et Baneanlæg fra Ost-Kjøbenhavn til Hellerup og at indskrænke § 1 til at omfatte de to førstnævnte Anlæg. I Forbindelse dermed foreslaas endel Ændringer i andre Paragrafer.

Til § 3 stiller et Mindretal et Forflag, sigtende til at hæve en Utydelighed. Flertallet foreslaar at hæve den ved en Ændring i sidste Punktum af § 1, Nr. 3.

I § 5 har Landstinget efter Indenrigsministerens Forflag forhøjet Anlægssummen for Havnbanen fra 2,400,000 Kroner til 2,900,000 Kroner, idet Indenrigsministeren i det oprindelige Lovudkast kun havde paaregnet en Merudgift af 400,000 Kroner for at faae denne Bane ført over til Gammelholm, hvilket efter indhente de Dplys-

ninger maatte antages at være utilstrækkeligt. Skjøndt nøjagtig Bestemmelse af Anlægskapitalen rettest burde have været indeholdt i selve Lovudkastet, eller i alt Fald dertil sigtende Ændringsforflag burde have været stillet i det Æhing, som først behandlede Sagen, skal man dog ikke i Principet modsætte sig denne Forhøielse, da den nu maa antages at støtte sig til et virkelig Overflag; dog maa man foreslaa Summen nedsat med 100,000 Kroner; da Ministerens Ændringsforflag er gaaet ud fra, at der skulde gives Betaling for den paa Kjøbenhavns Grund liggende Del af den tidligere Jernbaneanlægning, hvis Expropriation formentlig kan anslaaes til den nævnte Sum.

Udvalget skal ikke modsætte sig de længere Tidsfrister, som Landstinget efter Indenrigsministerens Forflag har vedtaget i § 7. Derimod mener Udvalget, at noget kortere Tidsfrister kunne fastsættes for Frederiksholmsbanen, for hvilken Lovforflaget nu ikke indeholder nogen Tidsfrist.

Efter Indenrigsministerens Forflag har Landstinget gienoptaget den af Folkethinget udstemte Paragraf, hvorved Ministeren bemyndiges til at tillade det sjællandske Jernbaneselskab at anskaffe Driftsmateriel for indtil 1 Million Kroner. Dog er heri ikke optaget den Bestemmelse, som Folkethinget havde vedtaget: at Selskabet „i Reglen uden Bidrag fra sin Reservecfond skal bestofte enhver anden Vedligeholdelse af Banerne med alt deres Tilbehør“; derimod findes i det fra Landstinget oversendte Lovforflag en af Ministeren foreslaaet ny Bestemmelse, som væsentlig indskrænker Betydningen af den Forpligtelse til steds at vedligeholde sit gamle og nye Driftsmateriel af Lokomotiver og Vogne, som vilde paahvile Selskabet efter det Forflag, Ministeren havde stillet i Folkethinget. Da det hos den overveiede Del af dem, som ved 3die Behandling i Folkethinget stemte imod denne Paragraf, maa antages at have været Meningene hermed, at træve denne Sag gjort til Gjenstand for et særligt Lovforflag, for at Æhinget derved kunde faae Leilighed til at undersøge Tilstrækkeligheden af det Materiel, som

Rettelser.

Sp. 813—814, L. 24 f. n.: „Finansministeren“ læs: „Conseilspræsidenten“.

— 813—814, L. 8 f. n.; „Klausen“ læs: „Clausen“.

— 815—816, L. 24 f. o.: „Wesenberg“ læs: „Wesenberg“.